

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Index Homiliarvm De Sacris Arcanis Æternæ Praedestinationis, Ac
Immacvlatae Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

INDEX HOMILIARVM DE
SACRIS ARCANIS ÆTERNÆ
PRAEDESTINATIONIS, AC IM-
MACVLATAE CONCEPTIONIS DEI-
 paræ Virginis Mariæ.

L I B E R P R I M V S.

Homilia Prima.

V **A** **M** arduum, ac perdifficile sit de Marianis laudibus concinnè eloqui, aurea ex Sanctorum Patrum verbis contexta Catena palam facit. Pagina 1

Homilia Secunda.

*O*stenditur, Beatissimam Virginem inter omnes puras Creaturas primam, ac principem locum tenere in divina prædestinatione, ex quo illibata eius Conceptio comprobatur, in illa verba: Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio, ab æterno ordinata sum, & ex antiquis, antequam terra feret: Nondum erant abyssus, & ego iam concepta eram. 5

Homilia Tertia.

*P*rædestinatam fuisse Beatam Virginem in Matrem Christi Domini, & coaditricem illius ad redemptionem Generis humani, priscorum Patrum monumentis ostenditur: ex quo immaculatam fuisse eius conceptionem non obscure deprehenditur. 14

Homilia Quarta.

*D*eum singularem curam habuisse, ut immutis esset Conceptio B. Virginis à peccato originali, cuius natura more concionatorio explicatur; simulq; ostenditur, doctrinam hanc celitus esse delapsam; & rationes aperiantur, ob quas decuit, ut adhuc sub Iudice sit. 19

Homilia Quinta.

*P*rosequimur idem Argumentum, duplicem aperientes viam, qua intelligi potest, Deum facile Beasan Virginem à peccati originalis macula præservasse. 24

Homilia Sexta.

*E*x Triplici figura, Civitate scilicet Davidica, Araba Testamenti, & Salomonis Throno, immaculata

*V*irginis Conceptio singulari eruditione deducitur. 29

Homilia Septima.

*P*er multis aliis figuris idem illibata Conceptionis Deiparæ argumentum locupletamus. 34

Homilia Octava.

*V*aria sacre Scripturæ loca, ad eandem illibatam Virginis Conceptionem illustrandam, secundum mysticam intelligentiam, pulchre explicantur. 37

Homilia Nona.

*O*stendimus ab instanti sue Conceptionis B. Virginem purissimam, ac pulcherrimam fuisse, atque adeo omni peccati macula carentem; in illa verba Canticorum: Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te: quæ multiplici Patrum eruditione, variisque animi conceptionibus elucidantur. 43

Homilia Decima.

*V*ariis similitudinibus, tam ex sacris literis, quàm ex humanis monumentis depromptis, Virginis Conceptionem immaculatissimam fuisse ostendimus, in eadem verba: Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te. 48

Homilia Undecima.

*I*n honorem immaculate Conceptionis Deiparæ Mariæ erudite explicantur verba illa Canticorum: Que est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens: pulchra, ut luna, electa, ut sol, terribilis, ut castrorum acies ordinata. 54

Homilia Duodecima.

*S*ub metaphora Templi, & Domus Dei variis locis sacre scripturæ, multisque animi conceptionibus illustrata, immaculata Virginis Conceptio magis stabilitur. 60

Homilia Decimatertia.

*S*ub metaphora Tabernaculi immaculatam Genitricis Conceptionem ostendimus, in illa verba Davidica: 65

uidica: Sanctificauit Tabernaculum suum Altissimi.
66

Homilia Decimaquarta.

Ostenditur, Dei genitricis Conceptionem minime esse regulandam, aut metiendam eadem mensura, qua reliquorum omnium conceptio regulatur, in eadem Dauidica verba: Sanctificauit Tabernaculum suum Altissimus. 71

Homilia Decimaquinta.

Per similem esse demonstramus beatam Virginem Paradiso voluptatis, quem Deus à principio condidit: ex qua similitudine immaculata Virginis conceptio, ac mira eius excellentia singulari eruditione illustratur, in illa verba Genesis: Plantauerat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis à principio: in quo posuit hominem, quem formauerat. 75

Homilia Decimasexta.

Eandem Paradisi metaphoram prosequimur: ostendentes, quam apte beatissima Virgo in sua Conceptione se comparauerit insignioribus arboribus, que in illo consistere erant, ut Cedro, Cypressso, Cinnamomo, Fici, Malo granato, & Palme. 72

Homilia Decimasextima.

Multiplici eruditione tam sacræ Scripturæ, quam Iurisciuilis docetur, beatissimam Virginem propriissime dici, & fuisse redemptam per Christum, quamuis nunquam sub peccati originalis seruitute iacuerit; simulque ostenditur, quantum inter sit inter Christum, & Virginem, quoad carentiam culpæ originalis. 89

Homilia Decimaoctaua.

Per multis moralibus rationibus concionatorio muneri aptissimè illibatam Deiparæ Mariæ Conceptionem non parum stabilimus. 92

Homilia Decimanona.

Ad immaculatam Deiparæ Conceptionem magis stabilendam per pulchro contextitur catena ex sacra Scriptura, ex testimoniis Pontificum, & Conciliorum; ex consensu vniuersalis Ecclesiæ; ex miraculis, & reuelationibus; ex sanctis Patribus; ex grauissimis tam vetustis, quam nouis, tam mysticis, quam Scholasticis Doctoribus, necnon ex iure Canonico, & Civilis. 99

LIBER SECVNDVS.

De Sacris Arcanis felicissimi ortus Beate Virginis Mariæ.

Homilia Prima.

Beatissima Virgo non solum maiorum sacrum gentilitiæ nobilitatis, sed & virtutum illorum vniuersalis (ut aiunt) heres nata ostenditur; & ad maiores nobilium componendos pulchra de nobilitate traduntur; & in illa abutentes inuehitur. 125

Homilia Secunda.

De variis circumstantiis tam antecedentibus, quam concomitantibus, & subsequentibus felicissimum Deiparæ Virginis ortum: & de vaticiniis, figuris, tempore, loco, & vniuersali gaudio, quod mundo annunciantur; & aliis similibus. 138

Homilia Tertia.

In honorem felicis ortus Deiparæ Mariæ variis animi conceptionibus elucidantur verba illa Cantorum: Que est ista, que progreditur, quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa, ut sol, terribilis, ut castrorum acies ordinata? 141

Homilia Quarta.

In gratiam Mariani ortus multiplici eruditione de Deiparæ Virgine expliuntur verba illa Isaia: Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. 148

Homilia Quinta.

Beatam Virginem natam fuisse pulcherrimam omnium feminarum, eiusque pulchritudinem libidinem eam intuentium extinxisse, Sanctorum Patrum monumentis, ac variis rationibus commonstramus, pariterque de fulgore vultus illius, capillorum colore, & corporis suauocentia differimus. 156

Homilia Sexta.

Sacerrimum Mariæ nomen multis retro temporibus prænunciatum, & impositum, congruentissimum illi esse, tum ex Dei imponentis sapientia, tum ex mysteriis, que in literis, ex quibus coalescit, delitescunt, facile deprehenditur. 165

Homilia Septima.

Excellentiam sacrosancti nominis Mariæ ex interpretatione amari maris, & maris stellæ, duplicem metaphoram, multiplici eruditione prosequimur. 172

Homilia Octaua.

Mariani nominis encomia prosequimur, iuxta alias eius significationes à Patribus probatas, nimirum, quod interpretetur, Domina, Illuminata, Illuminatrix, ubi multa de eius Sapientia; necnon, Spes, Imitatrix Dei, Deus ex genere meo, & similia; pariterque increpantur, qui nomen Mariæ, à primordiis

modis Ecclesia receptum, in aliud mutare ge-
runt. 172

Homilia Nona.

In honorem Natalis Deiparæ Mariæ, de eius ex-
cellentia sub metaphora libri differitur in illa ver-
ba: Liber generationis Iesu Christi, quæ variis ani-
mi conceptionibus exornantur. 188

Homilia Decima.

Genealogia B. Virginis variis similitudinibus
mystice illustratur in illa verba: Liber generationis
Iesu Christi. 192

Homilia Undecima.

Prosequimur idem argumentum, per multos alios
gregis similitudinibus ad conconandum aptissimis;
eamdem Virginis genealogiam mystice elucidantes.
198

Homilia Duodecima.

Alia allegorica, & mystica intelligentia totius
genealogiæ Deiparæ Mariæ, & interpretatio Nomi-
nam, quæ in illa referuntur, pulchre describitur, in
illa verba. Liber generationis Iesu Christi filij Da-
vid, filij Abraham. 204

Homilia Decimãtertia.

In idem argumentum traduntur per plures ratio-
nes literales, ac per multe alia mystica ad humanos
mores componendos, ob quas in hac genealogia Chri-
sti, & Matris eius præfertur David Abraham; necnon
alia sita dignissima apponuntur, propter quas tres
Reges Christi progenitores ab eius genealogia fuerint
explosi, ubi de tyrannide Principum erudite differi-
tur in illa verba: Filij David, filij Abraham. 211

Homilia Decimaquarta.

Prosequimur idem argumentum, literalem, ac
mysticam aliã intelligentiam totius Mariæ genea-
logiæ tradentes, à prioribus illis verbis inchoantes: Li-
ber generationis Iesu Christi: & in illa alia desinen-
tes: Ioseph, virum Mariæ, de qua natus est Iesus. 218

LIBER TERTIVS.

De Sacris Arcanis Præsentationis Beatæ
Virginis in Templo.

Homilia Prima.

Historiam Mariæ Præsentationis in Templo,
variaque prodigia illam concomitantia, præcorum
Patrum monumentis, ac multiplici probatissimorum
Doctorum testimonio stabilimus. 244

Homilia Secunda.

De solemnibus comitatu, quo Beata Virgo in Templo
à parentibus suis fuit præsentata, ac Deo oblata: ubi
de recta filiorum educatione pulchra multa differuntur,
acriterque reprehenduntur parentes filios, seu fi-
liabus suis celibatum, aut vitam religiosam prohibentes.
250

Homilia Tertia.

Prosequimur B. Virginis Præsentationem, obla-
tionẽ ab eius parentibus in Templo factam, dum illi
Deo, tanquã aureum vas preciosissimis gemmis or-
natum, in diuinum eius obsequium obtulerunt. 256

Homilia Quarta.

Agitur de oblatione, quam sui ipsius fecit triennis
B. Virgo in templo Ierosolymitano, & de facili ascen-
su quindecim graduum; cuius occasione non pauca de
perfecta spiritali: vitia traduntur, 260

Homilia Quinta.

Ostenditur ex Sanctorum Patrum doctrina, Bea-
tam Virginem in Templo, in quo fuit à parentibus
præsentata, virginitatem suam Deo expresso voti
nuncupasse, ac que adeo castitatem vouendi primam
inuentricem fuisse; ubi etiam non pauca virginita-
tis encomia subiungimus. 265

Homilia Sexta.

Virtutes variæ, quibus B. Virgo in Templo efful-
sit, virginibus imitanda proponuntur; præsertim verb
clausura, verecundia, otij vitandi cura, quæ sunt ve-
lut propugnacula virginitatis, cuius custodia mira
difficultas ex Patrum doctrina ostenditur, varique
ad illam superandam remedia traduntur. 275

LIBER QVARTVS.

De Sacris Arcanis Desponsationis Beatæ
Virginis; necnon de eximijis laudibus di-
lectissimi eius sponsi Ioseph.

Homilia Prima Historica.

Desponsationis Virginis cum castissimo Iosepho
dulcissimam historiam antiquorum Patrum Te-
stimonijis stabilimus, verumque matrimonium in-
ter hos sacros sponso extitisse aperis sine comproba-
mus; ac tandem de ætate, in qua illi sponsalitia inie-
runt, differimus. 284

** 2

Homilia

Homilia Secunda Historica.

In qua difficultas illa elucidatur: num Iosephus statim post initium Ierosolymis matrimonium, Virgine remissa in Nazareth, Bethlehem redierit, tempus celebrandarum nuptiarum ibi expectaturus; an postquam ipsemet Virginem reduxerit in Nazareth, ibique in propria secum domo eam retinuerit usque ad nuptiales solemnitates. 290

Homilia Tertia Historica.

In qua de patria Dni Iosephi, parentibus, genere, nomine, statura, moribus, singularique martyris genere, felici morte, gloriosae resurrectione; necnon erga pios suos cultores sollicita cura, & protectione, breui sermonis eloquio disseritur. 294

Homilia Quarta Historica.

Quaenā fuerit ars fabricis, qua vsus est sanctus Ioseph, & an illā exercuerit Christus Dominus, iuxta sanctorū Patrum doctrinam dilucide explicatur. 305

Homilia Quinta Historica.

Sacerrimi matrimonij inter D. Mariam, & Iosephum pulchra figura, & varia; encomia, qua illud longo sanctitatis intervallo reliqua omnia matrimonia superasse aperissime indicant, in illa verba: Cum esset desponsata Mater Iesu Maria Ioseph. 310

Homilia Sexta.

Commemorantur variae causae ex praescorum Patrum doctrina, & aliis à nobis excogitatis, ob quas decuit B. Virginem matrimonium contrahere, & Iosepho in coniugem dari. 317

Homilia Septima.

Matrimonium felicissimum inter Mariam, & Iosephum varia eruditione, ac vberissima concepiū uopia prosequimur; quantaque dignitas sit, Iosephum sponsum fuisse Virgini, ex similitudine, quam opus fuit habere cum illa, elucidamus. 321

Homilia Octaua.

Inceptionem argumentum prosequimur; quam ualida sit dignitas sponsi Deiparae Mariae explicantes, ubi de eximia eius sanctitate differimus; uerisimile satis esse comprobantes, D. Iosephum reliquos omnes Sanctos, (Deiparae excepta) in gratia, & gloria longo intervallo excellere. 328

Homilia Nona.

Prosequimur adhuc idem argumentum, Choris omnibus Angelorum, antiquis Patriarchis, ac reliquis sanctis beatissimum Iosephum preferentes; ubi nonnullos fauores, quibus Christus Dominus eum cumulauit, recensemus; benedictiones omnes, quibus Iacob

iamiam moribus filios suos benedixit, ei decorem modantes. 337

Homilia Decima.

Ostenditur ex sanctorum Patrum doctrina, & ualidissimis rationibus, D. Iosephum, cum beatā Virginem pregnantem dimittere uoluit, uel magnum quid, uel saltem nihil finitum, aut turpe de ea sibi persuasisse; cuius occasione permulta ualde uilia contra temeraria iudicia traduntur. 348

Homilia Undecima.

Ostenditur, multis nominibus beatissimo Iosepho honorificentissimam, Patris Christi, nomenclaturam deberi, & quam magna hac dignitas fuerit, variis animi conceptionibus per pulchre explicatur. 355

Homilia Duodecima.

Pulchra sanctissimi Iosephi Deiparae Mariae sponsi, cum antiquo illo Iosepho Patriarcha comparatio, quam tam multiplici sanctorum Patrum eruditione, quam variis animi conceptionibus locupletamus, ac Virginem fuisse comprobamus. 362

Homilia Decimatertia.

Argumentum inceptae collationis sanctissimi Iosephi cum antiquo illo Patriarcha Iosepho uaria, ac multiplici eruditione prosequimur. 368

LIBER QUINTVS.

De Sacris Arcanis Angelicae Annunciationis, & Christi Conceptionis in utero Virgineo.

Homilia Prima.

Per multas rationibus ostendimus ualde congruum fuisse, Angelum, non hominem ad Virginem mitti: decuisse tamen, ut sub effigie humana ei appareret. Deinde, Gabrielis nomen illustramus, ac supremum illum omnium caelestium spirituum esse, nonnullis coniecturis, & Patrum testimoniis suademus; ac tandem, quantum interit ad negotia pertractanda prudentis Nuntij industria uis, edocemus, in illa uerba: Missus est Angelus Gabriel à Deo. 375

Homilia Secunda.

Angelicae legationis ad Mariam uariae circumstantiae, loci, & temporis, multiplici eruditione exornantur, & uaria, quae in eis arcana latent, deteguntur in illa uerba Lucae: In mense autem sexto missus est Angelus Gabriel à Deo in Ciuitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth. 382

Homilia

Homilia Tertia.

Circumstantiam loci Angelice salutationis prosequentes, dignitatem sacerrime Domus Lauretane, in qua Verbum caro factum est, expendimus; aliasq; circumstantias, Angelicam legationem concomitantes, commemoramus: nonnullaque de Virginibus necessaria Clausura tradimus. 394

Homilia Quarta.

Que lateat: arcana in illo verbo: Ave: salutationis Angelice aperiantur; ubi mira antihesis, seu contrapositio nominum, Eue, & Ave, ac personarum Maria, & Eue, ex Patrum doctrina, & aliis a nobis excogitatis proponitur. 400

Homilia Quinta.

De plenitudine gratia Beatiss. Virginis disserere incipimus, verba illa interpretantes, Gratia plena: in quorum expositionem varij nodi solvuntur, multiplexque gratie acceptio secundum morem sacre Scripturæ proponitur, pariterque ostenditur, Deipam Mariam secundum omnes illas acceptiones, plenam esse gratia. 407

Homilia Sexta.

Idem argumentum prosequentes, tam humana, quam sacra eruditione eadem verba: Gratia plena: iterum elucidamus, multiplicemque Gratia plenitudinem tradimus, & quenam illarum Virgini congruat, ex B. Thoma, & D. Donauentura edocemus in eadem verba: Ave gratia plena. 413

Homilia Septima.

Plenitudinem Mariæ gratie prosequimur, ostendentes, illam adeo creuisse, ut solum Virginis gratia, omnium sanctorum tam Angelorum, quam hominum gratiam in acervum unum redactam, præcelleret, in illa verba: Ave gratia plena. 418

Homilia Octava.

Variis interpretationibus, partim ex sanctorum Patrum fontibus haustis, partim à nobis inventis, ingenti conceptuum copia, verba illa explicamus: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. 429

Homilia Nona.

Multiplex SS. Patrum expositio in illa verba: Que cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat, qualis esset ista saluatio; ex quibus Virgini mira taciturnitas, ac verecundia cum eximia prudentia coniuncta colligitur; variaque, ac permulte prædicationis cause traduntur. 439

Homilia Decima.

Multiplici eruditione exponuntur verba illa An-

gelica: Ne timeas Maria, inuenisti enim gratia apud Deum; cuius occasione ostenditur, quam ad difficultates superandas intrepidus sit, qui Deum per gratiam secum habet; è contra vero, quam paridus, & imbecillus, qui Dei gratia caret. 448

Homilia Undecima.

Mariana illa verba: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco: multifariam, multisq; modis illustrantur, & ex illis aduersus oblatrantes Hereticos, constantissima Maria fides, integerrima Virginitas, voto constabilita, ac rara & inaudita eius presentia apertissime commonstrantur; quorum occasione permulto ad informandos mores traduntur. 452

Homilia Duodecima.

Expositionibus variis, partim ex præcorum Patrum doctrina, partim à nobis excogitatis enucleamus Angelica illa verba: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. 461

Homilia Decimatertia.

Ingenti animi conceptionum copia, multiplicique sacre Scripturæ eruditione elucidantur verba illa: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum: ubi de obedientia, humilitate, & fortitudine Virginis permulta traduntur. 467

Homilia Decimaquarta.

Agitur de Christi Domini conceptione, cuius prærisimum Maria sanguinem in eius utero materiam exitisse ostendimus; variaque huius sacerrime Conceptionis sacramenta aperimus in illa verba: Ecce concipies, & paries: que ad mores etiam informandos conuertimus. 486

Homilia Decimaquinta.

Post prolata illa verba: Ecce ancilla Domini: celebratas fuisse nuptias in virgineo Maria thalamo inter Verbum diuinum, & naturam humanam ostendimus, variisque modis hanc nuptiarum metaphoram illustramus. 486

Homilia Decimasexta.

Ad elucidandum incarnati Verbi mysterium in Mariæ utero celebratum, varia, ac multiplice sanctorum Patrum eruditione, vberissimaque animi conceptionum copia explicantur verba illa D. Ioannis: Et signum magnum apparuit in celo: Mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius coronata stellarum duodecim. 494

Homilia Decimasextima.

Ostendimus aduersus impium hereticum Nestorium, Virginem non solum Matrem Christi, sed
 ** 3
 pleno

*primo ore, Dei Genitricem, esse appellandam, in illa
verba: Quod natus est ex te sanctus, vocabitur filius
Dei: pariterque deteguntur caluoniæ eiusdem Ne-
storij, quibus Catholicam hæc veritatem labefacta-
re tentauit.* 505

Homilia Decimoctaua.

*Quam magna, ac præcellens sit dignitas matris
Dei, tam Sanctorum Patrum testimonij, tam varijs
modis conceptionibus aperitur.* 513

Homilia Decimanona.

*Deipara Virgo viro suo filium Dei concipiens,
Speculo pulchre comparatur: quam metaphoram va-
rijs animi conceptionibus locupletamus.* 521

Homilia Vigesima.

*Que late arcana in discessu Angeli à Virgine, pan-
duntur in illa verba: Et discessit ab illa Angelus.* 525

LIBER SEXTVS.

*De sacris Arcanis Visitationis B. Virginis, ac
de celeberrimo, quod in illa cecinit Can-
tico.*

Homilia Prima.

*Veteris testamenti Arca domum Obededom visi-
tantis egregiam figuram, Mariam visitatione ad-
ambrantem, adducimus; prius tamen difficultates,
que circa eius historiam occurrunt, enodamus, in illa
verba: Exurgens Maria abiit in montana, cum reli-
quis Mariæ Visitationem enarrantibus.* 529

Homilia Secunda.

*Recenseri incipiunt causæ, quæ B. Virginem ad
visitandam cognatam suam Elisabeth impulerunt, in
eadem verba: Exurgens autem Maria in diebus illis
abiit in montana.* 534

Homilia Tertia.

*Prosequimur idem argumentum causæ alias assi-
gnantes ob quas tam B. Virgo, quam eius Filius ad
visitandam Elisabeth iter arripuerint, in eandem
verba: Exurgens Maria abiit in montana.* 539

Homilia Quarta.

*Ostenditur iterum Christus Dominus in utero
matris festinasse, ut Ioannem sanctificaret; cuius oc-
casione SS. Patrum testimonij palam sit, quam sit
Deus ad miserendum procliuus & velox. De miseri-
cordia autem in hac visitatione diuinitus collata gau-
dent Ioannes, Elisabeth, Zacharias, Deipara Maria,
Christi humanitas, imò & beatissima Trinitas.* 543

Homilia Quinta.

*Eadem verba: Exurgens Maria: iterum illustra-
tur; pariterque illa alia: Abiit in montana cum festi-
natione: in quorum expositionem permulta ad com-
ponendos mores traduntur, ut de consulendo bono
proximi, de non differendo exercitio bonorum operum,
de difficultatibus in obseruantia diuine legis super-
uandis; ac tandem de consortio virorum, præcipue Vir-
ginibus fugiendo.* 550

Homilia Sexta.

*Vocem Deiparæ Mariæ, Elisabetham salutantis,
instrumentum fuisse diuine virtutis ad sanctificandum
Ioannem, & donum prophetiæ illi conferendum, necnon
Elisabetham, & Zachariam multis bonis replendos, ex
Patrum doctrina demonstramus in illa verba: Intra-
uit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. &
factum est, ut audiret salutationem Mariæ Elisa-
beth, exultauit infans in utero eius, &c.* 560

Homilia Septima.

*Singulari eruditione, varijsq; animi conceptioni-
bus illustrantur iterum verba illa: Facta est vox sa-
lutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio in-
fans in utero meo: ubi acceleratum usus rationis in
Ioanne, ex SS. Patribus, & ratione comprobatur, ad
moresque componendos infantis exultatio conuer-
titur.* 566

Homilia Octaua.

*Exponuntur verba illa: Exclamauit voce ma-
gna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & bene-
dictus fructus ventris tui: & vnde hoc mihi, ut ve-
niat Mater Domini mei ad me? illa alia: Beata,
que credidisti, quoniam perficientur ea, que dicta
sunt tibi à Domino.* 573

Homilia Nona.

*Titulus multiplex celeberrimi Cantici Deiparæ
Mariæ aperitur; ac mira eius super omnia Cantica
dignitas, & excellentia ex multiplici capite demon-
stratur.* 582

Homilia Decima.

*Singula hæc verba: Magnificat anima mea Do-
minum: secundum literalem, & mysticum sensum
pulchre explicantur.* 583

Homilia Vndecima.

*In eadem verba: Magnificat anima mea Domi-
num: eximia Deiparæ Mariæ gratitudo erga Deum
explicatur, pariterque docetur, relatis ex Patrum
doctrina varijs de gratitudine animalium exemplis,
quantum oporteat, nos gratos esse Deo, &c.* 596

Homilia

Homilia Duodecima.

In eadem verba: Magnificat anima mea Dominum: idem gratitudinis argumentum prosequimur, tres illius gradus ex sententia D. Thomae multiplici, tam humana, quam sacra eruditione illustrantes, paucis que contra ingratiudinis vitium inuehimur, ac de diuinis laudibus in gratiarum actionem decantandis non pauca tradimus. 603

Homilia Decimatertia.

Multiplici expositione elucidantur verba illa: Exultauit spiritus meus in Deo salutari meo: insuper de magnitudine huius exultationis differere incipimus. 609

Homilia Decimaquarta.

In eadem verba: Exultauit spiritus meus in Deo salutari meo: exultationem Virginis prosequimur, cuius exemplo docemur in Creatore, non in creaturis exultare, & delectari debere, maxime cum creatura bona, caduca, breuis fallacia, & frivola sint. 615

Homilia Decimaquinta.

Varijs expositionibus explicantur verba illa Deiparæ. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: permultaque de humilitate ex SS. Patrum doctrina traduntur, quæ ad virtutem hanc sectandam mirum in modum inuicant. 623

Homilia Decimasexta.

Erudite exponi incipiunt verba illa: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. 635

Homilia Decimasextima.

In eadem verba: Beatam me dicent omnes generationes: varia cõtexuntur B. Virginis encomia, quæ tam Gentiles, Iudei, Hæretici, quam Fideles ei detulerunt: inter quæ penè innumera, eaque clarissima epitheta, quibus diuina eloquia, & Sancti Patres Virginem exornant, recensentur. 639

Homilia Decimaoctaua.

Elucidantur verba illa: Quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen eius: vbi duo præsertim ostenduntur: primum, quæ sint ista magna, quæ Dei omnipotentia Virgini fecit: secundum, per sanctum nomen eius, intellexisse Deiparam Verbum diuinum incarnatum. 652

Homilia Decimanona.

Explicantur verba illa: Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum: vbi ostendimus B. Virginem per misericordiam, beneficium incarnationis intellexisse, pariterque de timore seruili, & filiali pertractatur. 660

Homilia Vigesima.

In illa verba: Feci potentiam in brachio suo: ostenditur: Verbum diuinum incarnatum esse Dei brachium, in quo, & per quod Deus potentiam suam misericordè ostendit. 666

Homilia Vigesima prima.

Verba illa: Dispersit superbos mente cordis sui: explicantur de Iudeis, vbi hæc præcipue ostenduntur, beneficiorum copia, quibus Deus eos cumulauit; ingratiudo illorum, filium eius occidentium; varia supplicia, quæ ob id perpeffi sunt. 671

Homilia Vigesima secunda.

Eadem verba: Dispersit superbos mente cordis sui: de Hæreticis explicantur, insignisque inuictua aduersus illos proponitur ex varijs SS. Patrum testimonijs, præcipue tamen ex metaphora Vulpis, quam multiplici tam sacra, quam humana eruditione prosequimur. 677

Homilia Vigesima tertia.

Eadem verba: Dispersit superbos mente cordis sui: iuxta quorundam Patrum sententiam de Demonibus, explicantur, nec non de omnibus superbis indiscriminatim, varijsque modi commemorantur, quibus diuini brachij potentia illos disperdit, & dissipat. 685

Homilia Vigesima quarta.

In eadem verba: Dispersit superbos mente cordis sui proponuntur tremendi modi, ex sacris literis deprompti, quibus Deus animam impij in hoc seculo disperdit. 690

Homilia Vigesima quinta.

Exponuntur verba illa: Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles: vnde de regnorum inconstantia, & volubilitate, nec non de humilium exaltatione breuiter differtur. 694

Homilia Vigesima sexta.

Varijs expositionibus elucidantur verba illa: Esurienti es impleuit bonis, & ditites dimisit inanes: quorum occasione, tremendum illud Christi elogium explicatur: Facilius est camelam per foramen acus transferre, quàm diuitem intrare in regnum caelorum, &c. 703

Homilia Vigesima septima.

Variæ proferuntur expositiones in illa B. Virginis verba: Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suæ. 718

Homilia Vigesima octaua.

Interpretatur vltima illa verba Mariani Cantici: Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham & semini eius in secula: vbi tria præcipue ostendimus, pri-

per sex mundi etates Deum locutum fuisse de Verbi diuini incarnatione; secundum, Deum in suis promissionibus fidelem, mundum vero infidelem, & mendacem esse; tertium, verum semen Abrahæ non Iudeos, sed Catholicos esse. 717

LIBER SEPTIMVS.

De explicatione partus Deiparæ Mariæ, ac de perpetua, & nunquam violata integritate eius virginitate.

Homilia Prima.

Festi Expectationis partus primordia traduntur, & tria, quæ complectitur hoc Festum, varia eruditione enucleantur, explicatis illis verbis: Venter tuus sicut aceruus tritici vallatus liliis. 726

Homilia Secunda.

Catholica nostra Hispania diem festum agit ardentibus desideriis, quibus B. Virgo videndi Christum natum flagrat; ubi etiam de seruore horum desideriorum pertractamus, & in effrenata perditorum hominum desiderio inuehimur, & ad bona promouenda exhortamur. 732

Homilia Tertia.

Partim aduersus Gentiles, partim aduersus Iudeos, & Hereticos variis, Naturæ exemplis ad conuincendum aptissimis, multisque testimoniis tam ex ipsorum Gentilium doctrina; quam ex Sibyllarum vaticiniis; necnon ex miraculosis rerum euentibus depromptis, integritate Deiparæ Mariæ virginitas constabatur. 738

Homilia Quarta.

Virginitatem Deiparæ cum fecunditate coniunctam, ex locis sacre Scripturæ, & ex similitudine Apis aperitur. 743

Homilia Quinta.

Rationes varia proponuntur, quibus non obscure probatur, decuisse Deiparam Mariam non aliter, quàm inuolata eius virginitate Christum Dominum concepisse, & peperisse. 448

Homilia Sexta.

Ex diuinis oraculis aggredimur iam probare perpetuam Deiparæ Mariæ virginitatē: hinc dimur aut à tribus valde memorandis; Primum est: Inimicitiam ganam inter te, & mulierē, & inter semen tuum, &

semē illius: Secundum: Mulier, si suscepto semine pepererit masculū: Tertium: Viam viri in adolescentula. 753
Homilia Septima.

Integritatem Mariæ virginitatem apertissime probat celebre illud Isaia vaticinium: Ecce Virgo concipiet, & pariet filium: quod multiplici eruditione illustratur, & ab hostiū calumniis vindicatur. 758
Homilia Octaua.

Tria alia testimonia ab eodem Isaia petita, ad eandem integritatem Deiparæ virginitatem comprobendam pulchre explicantur: Primum est: Generationem eius quis enarrabit? Secundum: Accessit ad prophetissam, & concepit, & peperit. &c. 763
Homilia Nona.

Tria granissima Prophetarum oracula elucidantur ad Deiparæ Mariæ virginitatem magis confirmandam. Primum est Ieremias: Nouum creauit Dominus super terram: Femina circumdabit virum. &c. 768
Homilia Decima.

Varia metaphoræ, egregieque similitudines, è diuinis eloquiis depromptæ eandem Deiparæ Mariæ virginitatem mirifice confirmant. 774
Homilia Vndecima.

Exquisitis quibusdā locis ex Ezechiele, ex lib. Psalmarū, necnon ex Cantico Canticorū, eandem Deiparæ Mariæ inuolatam virginitatē magis illustramus. 783
Homilia Duodecima.

De integritate Deiparæ Mariæ virginitate pulchra, & solida ex priscorū Patrum selectioribus monumentis contextitur Catena, quæ ob singularem eruditionem, ac vberissimam conceptionis animi copiam, nō poterit legenti non viliis esse pariter, & incūda. 787
Homilia Decimatertia.

Omnia, quæ tam Gentiles, quàm Iudei, & Heretici aduersus integritatem Mariæ virginitatem obiecerant, inania, & futilia esse commonstrantur. 808
Homilia Decimaquinta.

Scholastica, in qua penitus enervantur, quæ in genium humanū aduersus immaculatam Virginis Conceptionem hucusque excogitauerunt. 818
Homilia Decimasexta.

Pro complemento huius tractationis examinatur sententia eorum qui dicunt B. Virginem ita carnisse peccato originali, vt nec in se, nec in primo Parente contraxerit debitum incurrendū illud. 840